

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Nemškutarji pred volitvijo.

Graška „Tagespost“ je prinesla in uradna „Laibacher Ztg.“ ponatisnila članek, ki je preplašen vzklic kranjskim ustavovercem in njihovemu volilnemu odboru. Pisec članka pravi, da v tem času, ko Mladoslavenci, gibčni kakor so zmirom, in klerikalci pridno agitirajo; ko prvi volilne shode sklicujejo, — nemškutarji ali ustavoverci ničesa ne delajo, temuč pričakujejo, da bode zadnji hip že vlada vse storila. Po kmetih ta ustavoverski pisec sam nema upanja, za to opominja svoje somišljenike, naj se vsaj v mestih in trgih na agitacijo vržejo, ker še glavno mesto Ljubljana nij za ustavoverce tako gotova, kakor si gospodje (ustavoverskega) odbora mislijo: Tako ta članek. Uradna „Laibacher Ztg.“ pristavlja z velemodrim, mnogovedočim obrazom, da naj bodo ustavaki le potolaženi, da ustavoverni deželni volilni odbor za Kranjsko dela pridno in marljivo za to, da bode vspeh volitev za ustavoverce ugoden, da pa ta odbor svojega delovanja neče na veliki zvon ovešati.

Tedaj ustavaška stranka med nami skriva delo, če smemo „L. Ztg.“ verjeti. Pod zemljo nabira svoje valove in kadar se bode gospodom zdelo, pa bodo odprli zatvornice in nas Slovence preplavili. Dozdaj je morala ustavoverna vulgo nemškutarska agitacija res samo skrivna in podzemeljska in nevidljiva biti, ali pa je — kar je najbolj verjetno — čisto nič bilo nij. Nihče je namreč nij čutil, mi skoro nič. Naj se reče kar če, čudna species političnega strankarstva, ki jej je pri nas narod dal naslov nemškutar, — gine od dne do dne. Razlogi so, prvič, ker nij niti sina ne hčere po njej, t. j. nemškutarji nemajo narastaja in njih krdelce se ne rekrutira z novimi mladimi močmi. Dru-

gič pa glavni povod, ki je ljudi naše slovenske krvi od nas v protivni, nemški tabor gonil, zdaj odpada, ko smo na vsa usta povedali, da slovensk in naroden nij vse eno s klerikalen in nazadnjašk. Nemškutarji morajo giniti, in izginiti: imeli bomo pred soboj potlej le Nemca kot narodnega protivnika in pa vlado, dokler jo bodo sami Nemci v roci imeli.

In res bi se po Kranjskem povsod, ne izvzemši Ljubljane, nemškutarjev čisto nič ne bali, ker jih je tako malo številce in je njih moč že tako skrhanja in obrabljena, da ne zaslužijo več imena stranke, — ko bi vlade in njenega aparata zraven ne bilo. A to je ravno. Nemškutarji nam so nevaren protivnik, proti kateremu je treba zgodaj svoje moči zbrati, za to, ker jih vlada podpira z vsemi pomočki, katere jej državna organizacija na roke daje.

Torej ne tolikanj proti onemoglim nemškutarjem, kakor tembolj proti vladnemu, našim narodnim pravicam protivnemu sistemu bomo imeli odvažen boj, ki bi terjgal zedinjenih narodnih moči. Ali se bodo te moči zedinile, ali bode v poslednji uri ponehala sama narodna strast (na pr. Costa-Bleiweisova po izreku: rajši nemčurja nego liberalnega Slovenca) — na tem, gospoda je strašno veliko ležeče. Vse, se ve da, ne, ker slovenski narod ne more poginiti zaradi nekaterih, ki so momentano zdrago naredili. Vse za slovenski narod, pod tem se zedinimo in zmaga je naša tudi proti močni vladi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. julija.

Češki „Narodni Listy“ svetujejo Čehom, naj se vsak, komur vladni organi jem-

ljo ustavno garantirane pravice, obrne do najvišjega državnega sodišča; to je zdaj potrebno, ko je glas češkega naroda povsod zatrt. Državno sodišče je sestavljeno iz korifej liberalne ustavoverne stranke, ki pravi, da nij še nikdar nikomur pravice jemala. — Kaj ko bi tudi mi Slovenci iskali paragraf 19. kar pri državnem sodišči, v vsakem posameznem slučaju, ko se nam enakopravnost krati? Vsaj zanimivo bi bilo čuti sodbo juristov.

Volilno gibanje je povsod v živahen tek prišlo. Na Dunaji in po kronovinah se postavljajo kandidati. V Galiciji se Poljaki z judi nijso zedinili, ker se poslednji drže ustavovercev.

O reformi **ogerskega** parlamenta poroča ogerska vlada, da se po izdelani osnovi namerava število ogerskih poslancev 400 znižati na 296. Dalje bodo imela mesta prednost pred kmeti. Na kmetih bodo volilni možje volili. Javni uradniki se ne morejo voliti.

Vnanje države.

Srbski predsednik ministerstva Ristić se poda za štiri tedne v toplice. Nadomestuje ga tačas bivši regent Gavrilovič.

Izid interpelacije **francoskih** republikancev, katera se je imela razpravljati v ponedeljek v narodnej skupščini, še nij znan. Govorilo se je celo, da opuste interpelacijo, ker zdaj nemajo upanja, da bi zmagali pri glasovanju. Vendar pa to nij kaj verjetno. — V permanentno komisijo ne bote voliti monarhisti nobenega republikanca. Minister Magne je zaradi slabega odziva, s katerim so bili njegovi finančni projekti sprejeti, zelo nevoljen, ter misli na odstop. — Prusi zapuste do 2. avgusta francoske okraje, katere imajo še posedene, razen krajev ob cesti, ki drži iz Meca v Verdun, katere obdrže do 5. septembra. 16. julija so zapustili mesto Rethel, 15. pa Rocroy. Francoski prefekti opominjajo narod, naj se pri odhodu mirno drži.

Italijanski prefekt v Perugiji je prepovedal procesije, katere so menili napraviti ultramontanci te dni v Asiz — iz sanitarnih razlogov. Stvar pa tudi nij brez politične

Listek.

Meta Holdenis.

(Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez.)

Poslovenil Dav. Hostnik.

Prvi del.

II.

(13. nadaljevanje.)

Gospá Mauserre-ova mi da ta list, naj ga čitam, ter mi podčrta z nohtom te tri besede: vaše blage soproge, rekoč mi na uho: Trebali bomo dolgočasnih izjav; zakaj vaš prijatelj nij tega opravil!

Je-li mogel opraviti, odgovarjam jej jaz, kar sam nij vedel? —

Jaz dam list gospé d' Arci. Usta se jej naberó v zaničljiv smehljaj, da reče: Nemka je, ime jej je Meta, in česti ideal. Pomagaj, kdor more! — Obrnovša se proti

gospé Mauserre-vej reče: Vi ste jo razžalili gospá, da ste jej ponujali večerje. Ali si domišljate, da je, pa pije? To delamo le mi, ki nijsmo Nemci.

Ponavljam vam, da je čarovna, odgovarja jej gospá Mauserre-ova, in da jo uže iz celega srca ljubim.

Kar mi dopada na njej, pravi gospá d' Arci, je to, da nij kokéta; kaka druga bi bila pustila svoj „water proof“ pred durmi.

Kar pa se tiče mojega mnenja, reče gospod Mauserre, je to-le: Meta je kakor tista čarovna ženska, kojoj so lepe oči in lepa polt služile v to, da so jej razsvitljevale njeno nelepoto.

Tedaj res mislite, da nij lepa? mu ustavljam jaz govor. Prvemu pogledu se ne sme zaupati. Poznal sem ljudij, ki jim se Rim nij dopadel na prvi pogled; ko pa so bili

kakih osem mesecev tam, nijso se mogli več ločiti od veličastnega mesta.

Res je, pravi gospod d' Arci zvito, da mi dozda le namestja poznamo. Je-li bilo vam dovoljeno obiskati kolisej?

Nič šaliti se, odgovori mu gospá Mauserre-va ter ga udari s pahalko po ustih, sicer poprosimo gospodičino Holdenis, naj vas malo o idealu podučí.

Zet ima prav, reče gospod Mauserre. Jaz tudi mislim, da posebna luč Toniju razsvitljuje lepoto Luline guvernante. Toni, ali nam poveste, v čem obstoji neumnost vašega prijatelja Harrisa?

V tem, odgovarjam jaz, da mi je, ne da bi jaz vedel, dal storiti dobro delo, na koje bi bil jaz sam imel misliti. Gospod Holdenis si je v zadregi izposodil od mene nekaj denarja, njegova hči pa je prodala bračlet, da mi je plačala očetov dolg.

važnosti, ker je neki mnogo francoskih višjih oficirjev se hotelo udeležiti procesij, da bi ob enem z lepo priliko študirali teren krog Rima. Vojni minister Ricotti je dobil o tem pozitivne vesti.

V angleškem parlamentu sta Lorda Stanley in Cornarvon interpelirala vlado, kaj da misli storiti zaradi pogodbe, katero je sklenil baron Reuter s perzijsko vlado. Lord Granville je izrekel na to, da mu je Reuter meseca septembra 1872 naznanil za- držaj koncesije, katero je dobil od šaha za- držaj perzijskih železnic, ter ga ob enem pro- sil, da naj prizna veljavnost pogodbe in ga pri tem podvzetji varuje kot angleškega podanika. Granville mu je na to prošnjo odgovoril, da bo angleška vlada rada videla zidanje železnic v Perziji, da pa ne more kupčijskih podvzetij oficijelno podpirati. Ma- terijelne podpore vlada ne more dati, v čem pa bi moralna obstala, mu nij prav jasno. Vnela se je o tem živahna razprava. Lord Napier je rekel, da pride koncesija po Reu- terjevi smrti, ali pa še prej lahko v druge roke, tedaj tudi ruske, in opozoruje na ne- varnost, katera bi narasla iz tega za an- gleške trgovinske interese. Listi toryjev hudo grajajo indiferenco angleške vlade v tej za- devi.

Tudi Angleži imajo svoje procesije. Tako so jo imeli 12. julija Orangisti — stranka, ki dela zoper ravnopravnost irskih katoličanov — v Belfastu. Navzočnih je bilo do 70.000 ljudi. Ker se je vlada bala neredov, je me- sto dobilo močno posadko. Zato nij tekla kri, kakor druga leta, nego le voda — go- vorniška.

Na adresu državnega zbora zaradi med- narodnega sodišča je odgovorila kraljica, da bode naročila ministru vnanih zadev, da stori v tej zadevi potrebne korake, ter da bo vse- lej po mogočnosti pospeševala mirno posre- dovanje pri svetovnih homatijah.

Tudi v daljni okoreli *Kini* se je začel počasi tajati led. Tako se piše iz Pekinga, da so imeli poslanci velikih vlad 29. junija prvo avdienco pri „nebeškem“ cesarji. Ruski poslanec Vlangali jebral nagovor v francos- kem jeziku. Poslanci so položili potem svoje poverjenice na mizo pred cesarja, ki je od- govoril na adresu v mandžurskem jeziku, 800 mandarinov je bilo navzočih. Francoski po- slanec Geoffroy je imel še isti dan drugo avdienco, v kateri je izročil cesarju pismo svoje vlade zaradi pobojev v Tiensinu.

Dopisi.

Iz celjskega okraja 21. jul. [Izv. dop.] (Volilci pozor!) Vidi se da za- čenjajo „pravni“ skrivno in lažljivo (poglej

braslovško „nezaupnico“ gosp. dr. Vošnjaku) za se agitirati. Ne mislimo, da bi „pravni“ duhovni nobenega upljiva ne imeli. Najdejo še zmirom „čredo“, katera tava za njimi; za to prihaja zdaj na napredne Slovence na- loga, da kolikor mogoče vsak v svojem kraju dela, da med kmete „Slov. Tednik“ širi ter tudi kolikorokrat z njimi v dotiko pride, jim pove, da imajo od „pravnih“ zopet stare graščine pričakovati. Še pri zadnjih volitvah so bili duhovniki narodni (žalibože so zdaj samo „klerikalni“ postali, le za „vero“ vpi- jejo, akoravno ona v nobeni nevarnosti nij in oni opuščajo zdaj zatirano slovensko na- rodnost skoro čisto na stran) delali smo vsi narodnjaki z njimi složno. Ali zdaj so druge razmere; treba bode vsem pravim narod- njakom, vsak na svojem kraju delati, delati kolikor mogoče ako hočemo zares narodnjake in ne slovenskemu narodu čisto izneverjene samo klerikalne poslane v državnem zboru imeti. Upam da moj glas ne bode zastoj, a povzdigniti ga je treba bilo, ker žalibože še vidim dosta krajev kjer napredni narod- njaki spe. Na noge svobodoljubni Slovenci! Delajmo zoper našega starega in zoper naj- novejšega sovražnika in pod lepim geslom: „vse za narod, omiko in svobodo“ mora zmaga gotovo naša biti, in bo!

Iz Trsta 20. jul. [Izv. dop.] Tržaški rodoljubi z veseljem pozdravljamo volilne shode, katere napravljajo naši bratje po Slo- venskem, da se pripravljajo na bitvo, ki bode odločila za naslednja leta ali narodno zmago ali začasen propad. Narodni program in geslo: „vse za narod, omiko in svobodo,“ nam je talisman, s katerim bomo povsod zmagali. Pri nas vsak zaveden kmet spozna, da v omiki je moč. Kjer pa je omika, tam je tudi hrepenenje po svobodi. In omikanec ima tudi vero, za katero (če ne bolj za svojo samogospodstvo) se „pravničarji“ tako boje. Nadalje spozna naš slovenski okoličan, da se ne sme vedno starega kopita držati, da duh časa terja napredek, ako se hoče kaj doseči. Vsak mračnjak pa, kateri zavira ljudstvu napredovanje, je živo znamnje, da ima stvar one stranke druge, ne tolikanj na- rodove interese. Od pravne stranke, hvala bogu, nij še Trst niti njegova okolica oku- žena in zvesti smo tudi, da na Adriji ta ple- vel ne bo nikdar korenin zasadil, da bi uni-

čeval še ta mali sadež, katerega si je narod krvavo in mučno vzgojil.

Narod na obalih Adrije pripoznavamo zasluge starih Slovencev, nikakor pa se ne strinjamo s sedanjo pogubno politiko in strast- nim postopanjem „starih.“

Še nij prepozno, še je čas in lahko se duhovi pomirijo; treba je, da se pusti tudi mladim močem agitacija, in opusti prvaška ljubosumnost, po kateri ne bi še smel nihče brez višjega dekreta ali pooblastila za narod delati. Naši okoličani, katerih nij ravno ogromno krdelo zavednih, te ljubljanske raz- mere jako obsojujejo.

Treba je, da si slovenski okoličani za- gotovimo svojega zastopnika v državni zbor. Za to bo sila, sklicati volilen shod, katerega naj bi se udeležili vsi možje iz Trsta in iz okolice, vsi, katerim je mar za narodno stvar. Na tem shodu si postavimo moža, kateri bode zastopal okolico, ki še nikdar na tak način zastopana nij bila na Dunaji. Okoličani! po- snemajmo druge slovenske brate. Nagovar- jajte svoje sosede in prijatelje, razložite jim, da se bližajo volitve, da se pred zberemo in posvetujemo koga bomo volili, in kako bomo volili, da zmagamo, in kadar napravimo to, dosegli smo precč, in polovico dela končali.

V saboto odrinejo 4 okoličani gledat raz- stavo v Beč, katere je tukajšnja vrtarska družba poslala. Veseli nas, da so vsi štirji kmetje, in poštenjaki iz okolice.

Iz Idrije 18. julija. [Izv. dop.] Naš idrijski župan gosp. Perlič bode tudi kmalu pustil v cerkvi naznaniti davek od psov, ker vse se je začelo že v cerkvi, namestu zunaj publicirati ali oklicavati. Pred letom nij bilo tako kakor je sedaj, da bi namreč v cerkvi na prižnici prepovedovali streljati kakor se je pretečeno nedeljo pri nas zgodilo. Prepovedal je naš župan Perlič streljati, in zapovedal, da naj se to v cerkvi oznanj. Kaj morda misli, da je naša cerkev ravno za vse, kar se je prej zunaj godilo? Vsaka reč ima svoj prostor in kraj, tako se mora tudi to na svo- jem, za to odločenem prostoru na znanje da- jati. Če prav ne častite baš cerkve veliko, pa je mar nam Idrijčanom vendar ležeče na tem, da se v cerkvi naznanja kar je božjih in svetih reči, vse drugo pa naj ima svoj kraj, kakor se je prej oznanjalo. Vi ravno nam ne bodele paragrafov stavili, mi smo

— Ker pa ste bogati, kupili ste jej go- tovo deset bračletov?

O, kaj še! To je prav, da hčere pla- čujejo dolgove svojih očetov.

— Zdaj sem zopet miren, reče mi smeh- ljaje se. To je govorjenje, ki nij zaljubljeno.

— Uboga revica! povzame gospa Mau- serre-ova, ki jo je ganilo to pripovedovanje. — Kakó mil pogled ima! kako se jej do- brost srca bere na obrazu! Zapustila sem jo nekaj časa, da sem šla klicat hišino. Ko se vrnem, najdem jo na kolenih zraven za- spale Lulu. Molila je z ginljivo gorečnostjo. Ko me zagleda, zarudi notri do las, kakor da bi jo bila jaz dobila v smrtnem grehu Toda, meni se zdi, da je protestan- tovske religije; kateri katekizem pa bo učila Lulu?

Muhamedanski ali Budovi, odgovori jej gospod Mauserre, samo da njen katekizem uči, da se ne smejo pobijati okna, in krož- niki drugim ljudem lučati v glavo — je njena religija moja, pa živio Buda! —

Zdaj gre vse spat. Ako sem hotel priti v svojo sobo, iti sem moral po celem kori- doru, koncem kojega se je odprla „la nu- sery“. Duri so bile na pol odprte; jaz jih odrinem še malo, pa zagledam Meto, kako je praznila zaboje in perilo spravljala v omaro. Jaz jo gledam nekaj časa; končno se ona obrne proti meni. Eh bien! rečem jej nem- ški, ste me li ta pot spoznali.

Ona odskoči za korak ter vsklikne: Vi tukaj!

— Tedaj se vam še nij povedalo, da sem domač tukaj?

— Da bi bil gospod Harris menj dis- kreten, gotovo bi ne bila prišla. — Potem pristavi: — Zelo sem nesrečna, da sem našla sovražnika v hiši, ki me je tako dobro sprejela.

— Sovražnika? rečem jaz. Kako mo- rete to reči? Jaz vam čem storiti vse, kar hočete. Hočete-li, naj se spominjam vsega? Hočete-li naj pozabim vse?

— Jaz nečem ničesa, jaz ne želim ni- česa, reče bridko žalostno. — Hvala bogu,

da sem našla delo, pri katerem naj mi bog pomaga, da je dobro izvršim, — pa mi po- kaže s prstom na posteljico male Lulu. Po- tem reče, na pol smehljaje se: A kaj hoté v tej sobi vaši spomini in vaša pozabljenja, — pa mi sladko, svoje oči v mojih, zapre vrata pred nosom.

Še tisti večer pišem Harrisu: „Dragi prijatelj, hotel si, naj se gori prej ali pozneje srečati. Bodi miren, trčili se ne bosti.“

To celo noč so psi hudo lajali krog in krog. Drugo jutro pri zajutreku nas vpraša gospa Mauserre-va, katero je vzbudilo la- janje, kaj jih je pač tako zdrazilo. Nek sluga jej odgovori, da se je ušatorila četa ciganov v bližini. Gospa prosi Meto, naj pazi nekaj dnij na Lulu, in naj se nikdar ne šeta po parku z njo. Gospa, življenje bi bilo laglje, da bi imeli blago braniti le proti umazaniam obrazom in podvzetnikom velikih cestovanj.

(Dalje prih.)

že dosti skušeni in stari mestjani, da vemo kaj je prav in kaj nij prav. Streljati je res jako nevarno in je tudi prav, da se prepo-veduje, pa naj se tam kjer je kraj za to. Čudno se nám zdi da ne pošljete županskega strežaja tje na prižnico, da bi on oklicaval. Jako začudeni so denes ljudje domov prišli, nekateri so celo še jezni se hudovali, kaj da duhovni pustijo tako v cerkvi, kjer je svetišče gospodovo, naznanjati kar nij prav nič v zvezi s cerkvijo.

Iz Gorenjskega 21. julija. [Izv. dop.] Denes je ravno sto let, kar je bil pametni papež Klemen XIV. jezuvite odpravil. On je bil „nezmotljiv“, pa tudi oni Pij VII. je bil „nezmotljiv“, ki jih je zopet postavil. Ker se ravno o teh možeh govori in laže, da niso nič škode storili s svojim fanatizmom, da ne begajo ljudi po nepotrebnem, objavljam sledeče:

Lansko leto takoj po binkošti bil je v vasi Stražišče pri Kranji misijon, v 10. letih že drugi. Pridige so bile jako ostre in v nekaterih zadevah jako pohujšljive, tako da ljudje iz kancelna še nikdar niso take slišali. Ljudje so vreli seveda od vseh strani. Hodili ste iz Stražiša Micka in Tona Debeljak vulgo Kocjanove, jako pridno v cerkev. Ko so potem še po drugih bližnjih krajih misijonarili, hodili ste ti dve sestri povsod za njimi, in sploh na nič drugega mislili, nego na pridige jezuitov. A kmalu potem ste jeli fantazirati o „veri“, o „kloštru“, o molitvi, o peklu itd. in dasitudi popred popolnem zdrave na umu in telesu, je ste kmalu noreti, da so videli ljudje, da ste popolnem ob pamet prišli. Popred pa se nij nikdar o njih kaj takega slišalo, kajti zdrave in trdne familije so, pri tej familiji sploh popred še duha ni sluha nij bilo o tem, z eno besedo, čisto zdrave so bile. Tona pa je tako zelo norela, da so sklenili, jo poslati v norišnico ljubljansko. Peljal jo je v Ljubljano Anton Rozman in njen brat Aleš. Ko je med potjo včasih hotela razgrajati, rekel ji je le brat Aleš, Tona, mirna bodi, če ne, te ne bom peljal v klošter; potem je deklica zopet mirno sedela na vozu. A to se je mnogokrat pripetilo, da jim je hotela uiti. Zdaj je v ljubljanski norišnici že gotovo okolo 3 mesece. Oni mož jo večkrat obišče; prinese jej kruha, pokliče jo: Tona, kruha sem ti prinesel, pojdi sem-kaj. Nekaj časa gleda, potem skoči k njemu, vzame kruh, poklekne in začne moliti, in leže zopet v posteljo. Micka pa, ki je doma, vedno leži. Kakor popred zdrava, izgledala je jako dobro, kakor tudi Tona, je zdaj skoraj sama kost in koža. Tuhta in tuhta vedno, fantazira, kakor Tona, a podoba je, da bo kmalu konec vsega, kajti zmirom slabeja je. — Jezuiti so še v Rep-njah. Ko je pa prišla prepoved, da namreč ne smejo več biti na Kranjskem, napravil je fajmošter Jurij K. neko prošnjo, na katero so se nekateri soseskinci moške podpisati pri-siliti ali zapeljati dali, da namreč pridige jezuitov niso bile tako „ostre“, da bi zbog tega se kaj bilo zgodilo, in da bi menda jih ne preganjali. — Pri Tržiči pa je o ti-stem času, ko je bil v Križih misijon, neka ženska v vodo skočila; ljudstvo je re-klo, da jo je vsled pridig preveč „peklo“ in je v vodi iskala gasila.

Iz Ogerskega 19. jul. [Izv. dop.] Habemus papam — Nagodba med Hrvatsko

in Ogersko je med dotičnimi regnikolarnimi deputacijami zopet dokončana. Nagodba, ki vsakako more živeti, ako ne bi en pomišljaj vmes bil. Po celem svetu je znano, da imajo Magjari talent, o postavah dolgo posveto-vati se, in stvari se jako dobri, razmeram potrebni zakoni — a, kakor jih je treba praktično izvrševati, razlaga jih vsak mogo-tec po pravilih prijateljstva ali odvisnosti od koga, ki je postavi zapadel. Naj si v Ev-ropi glave belijo, kakor hočejo, nekaj je višje, da je patrijotstvo med ljudmi vsled stesnenja zemeljskega posestva ponehalo in so torej druge po zakonih uredjene razmere nastopile. Patrijarhi, ki jih magjarski narod reprezen-tira, so davno pomrli in ker ta narod mrtvo politiko v vseh rečeh dela, nij v Evropi zmo-žen vladati, tem menj, ker se njegova pod-laga, posestvo zemljišča, vsak dan zmanj-šuje in v roke judovskega rodu prehaja. Po-dedovani patrijarhalični napušni veter pa bode vedno oviral, da se Magjari s krščan-skimi narodi, ki se v državi in sosedščini nahajajo porazumejo. To opazovanje, ka-terega ne more nihče tajiti, pa je to, na čem-se bode hrvatska nagodba razbila in se razbiti mora. Kakor med vsemi narodi sveta, so med magjarskim, poštenu, delavni in mo-ralični elementi; ali ti elementi bodo baš po vpljivu tujega, kristjanom vedno sovražnega elementa Izraelitov paralelizovani. Iz hval-ležnosti, da so judje za časa najhujšega pre-ganjanja od Slovanov, katerih srce je vedno proti soljudem prejemljivo, kojemu izgledu so tudi Magjari sledili, sprejeti bili, trudijo se ti tuji elementi sovraštvo, needinost in uboštvo med kristijanskimi narodi vzdrževati. Dokler se take razmere nahajajo, se na do-godbi med Hrvatsko in Ogersko le veliko truda in veliko tinte potrosi. Ako bodo Mag-jari sebi koristno in drugim narodom, ki so v večini, naravno politiko delali, bodo v zvezi s temi zmožni, sami sebe vzdrževati in za-nesljive zaveznike si pridobiti. V tem slu-čaju bodo potem denašnje pijavke neškod-ljive in vsak državljan bode primoran, si svoj kruh v potu obraza služiti. Reelno delo pride do časti in sleparstvo in goljufija morata ne-hati. Z denašnjimi politikarji pa nij niti nagodbe niti poštenega držanja zakonskih členov mogoče. Resnico tega bode bližna bodočnost dokazala.

Domače stvari.

— (Sl. uredništvu „Slov. gospo-darja“) moram naznaniti, da ne bodem dalje dopisoval temu časniku svojega preda-vanja na ljutomerskeje kmetskeje šoli, ker se mu tako prečudno zdi novo v obče dobro napredovalno šolstvo.

Blaže Pernišek.

— (Iz Bleda) se nam poroča, da je bil kmetiški shod izvrstno obiskan. Na-vzočnih je bilo nad 500 ljudij iz okolice. Iz-vrstno in z veliko pohvalo sta med drugimi govorila dr. Razlag in prof. Povše. Pro-stori so bili okinčani s slovenskimi in avstrij-skimi zastavami.

— (Toča in nevihta na Dolenj-skem.) V zadnjem listu smo iz Novega mesta poročali o strašni nesreči, ki je en del Do-lenjskega zadela. Nova poročila, ki nam do-hajajo, kažejo, da je poškodovanje polja in vinogradov še vse hujše nego je bilo misliti. Iz št. Petra na Dolenjskem se piše, da so

vsled toče zadnje sobote polja, vinogradi in sadje popolnem uničeni. Toča je bila tako strašna, da bi jo bil še drug dan na tisoče mernikov lahko nagrabil. Tudi „Tagbl.“ se iz Trebnjega piše, da je vsled toče in vi-harja uničeno polje, drevje polomljeno. Polje še večidel požeto nij bilo. — Ubogi kmetje!

— (Iz Kamnika) se nam piše: Denes ob 10. uri so začeli na malem gradu mož-narji pokati in to pokanje je naznanjalo po širokem svetu, da se je v Kamniku, majhnem mestici na Gorenjskem, izvolilo za župana velika in učena glava z imenom Keceč.

— (Škandal pred očmi policije.) Te dni je bila z uradnim dovoljenjem tu v Ljubljani neka baba pri „Slonu“, ki je iz potez na dlani prorokovala in vedeževala. Kakor je svet — tudi tako imenovani „iz-obraženi“ svet — neumen, vrelo je mnogo ljudi k njej, o svoji prihodnosti podučiti se. Vedeževalka je pravila take reči, ki so na-pravljale jok in jezo v familijah, na pr. za-konskim ženam je pravila, da imajo njih mo-žje z drugimi ženskami posel itd. — Ne vemo, kako more policija take škan-dale trpeti, kako da take copernice ne zapodi?

— (Nesreča.) V Samasovi zvonarski fabriki je predvčerajšnjem zvečer šel delavec Lovro Povše spat, zjutraj pa so ga mrtvega našli. Zdravniki pravijo, da za to, ker je zidanje novo bilo, smrad velik in okna za-prta.

— (Ponočni nemiri) in kričanje po ulicah je v Ljubljani vedno bolj na dnevnem redu. Namestu da sl. magistrat ugiblje, kako da bi policaje uniformiral, naj bi jim rajše ukazal, da nam pred kričečimi pijanci mir narejajo.

— (Poboj.) Zadnje nedeljo so se de-lavci, žganja pijani na dolenjski cesti pri Ljubljani stekli. Eden je z na smrt ubito glavo bil prinesen v deželno bolnišnico.

Razne vesti.

* (Amerikansko časopisje.) Od vseh amerikskega časnikov je 50 že čez 50 let izhajajočih. Dnevnikov se je leta 1870 izdajalo 574 v severno-amerikskega državah; 107 časnikov je izšlo trikrat na te-den, 115 dvakrat, 4295 (!) pa je bilo tedni-kov. Skozi celo leto se je izdalo 800 mili-jonov števil dnevnikov, 600 milijonov tedni-kov, za vsem skupaj 1500 milijonov števil; zares ogromno število in samo v Ameriki mo-goče. Sicer pa imajo amerikskega časopisi včasih se hudo bojevati za svoj obstanek. Uredniki so pogosto klicani na dvoboje. Neki dr. Hagan, urednik lista „Sentinel“ je imel dva dvoboja zavoljo enega članka o bom-bažu in bil naposled na cesti umorjen; pet ali šest urednikov je bilo v raznih dvobojih ubitih. Vse to pred tridesetimi leti. Zdaj so časi mirnejši. V Avstriji pak daje policija urednikom toliko opravi, da ne morejo še na dvoboje misliti.

Opomenica.

Eksekutivne dražbe 25. julija: Jermanovo, 250 gl., v Čnomlji. — Cerarjevo, 300 gl. in Juva-novo, 300 gl., na Brdu. — Glažarjevo, 13595 gl., v Postojni. — Fabčičevo, v Senožeči. — Nudljeva pos. po 61420, 19063, 26641, 9131 gold., Pihljevo, 4832 gld. in Ledinekovo, 2028 gld., v Mariboru. — Voglarjevo, v Ptuj. — Zupančičevo, 200 gl. in Ber-načičevo, 595 gld., v Smarji na Štaj. — Kirbusovo, 1800 gl., v Selci pri sv. Lenartu v Slov. goricah. — Dolarjevo, v Sevnici. — 26. julija: Zupančičevo, 616 gl. in Petričičevo, 960 gl., v Krškem. — Vede-novo, 1660 gl., na Brdu. — Perjatličjevo, 540 gl., v Ribnici. — Rozmanovo, 705 gl., Zupančičevo, 1531 gl., 68 kr. in Hrašanovo, 1175 gl., v Celji.

Umrli v Ljubljani

od 18. do 21. julija.

Avguština Dobrin, poštnega uradnika hči, 5 l., na mrtu v sled osepnic. — Viktor Kokalj, dñinarski otrok, 14 l., na peritoniti. — Antonija Supevc, svečarske vdove hči, 34 l., na pljuč. tuberk. — Janez Šusteršič, posestniški otrok, 2 l., na griži. — Treza Terdina, gostilničarska soproga, 54 l., na pljučni vodenici. — Jan. Kompasi, mizar, 64 l., na oslablje-

nji. — Ana Švigel, delavsk otrok, 1 l., in Janez Kloar, otrok fabriškega delavca, 1½ l., oba na osepnicah. — Jan. Malenšek, mesar 42 l., na mrtu. — Uršula Tie, soproga finančnega oficijala, 65 l., na jetnem spridenji. — Emil Šitnik, otrok davkarskega uradnika, 6 l., na pljuč. mrtu. — Gregor Slabie, prebivalec, 45 l., v sled poškodovanja. — Marija Džopil, otrok naddesetnika, 2¼ l., na osepnicah. — Ana Kastelic, prebivalska hči iz Gornjega grada, 11 l., na črnih kozeh.

Dunajska borza 22. julija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	68	gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	10	"
1860 drž. posojilo	102	"	30	"
Akcije narodne banke	978	"	—	"
Kreditne akcije	213	"	—	"
London	111	"	75	"
Napol.	8	"	90	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	109	"	—	"

Sprejme se za

orglarskega učenca

fant, kateri je dopolnil 14. leto in izvršil 4. normalno šolo. (182—3)

Natančneje se izve pri

Administraciji „Slov. Naroda“.

Zobni zdravnik

A. Paichel,

ordinira v zobozdravnem in zobotehničnem stroku zopet od 9.—12. in od 2.—6. ure v Cetinovičevi hiši v „Zvezdi“, šte. 37 v I. nadstropji. (185—3)

Vino na prodaj.

Podpisani ima

250 veder dobrega Dolenjca na prodaj, po 13—14 gld. vedro.

Anton Zvenkl

(191—1)

v Sevnici (Lichtenwald).

Razprodaja.

Dne 23. julija 1873 se začne razprodaja k E. Blažičevemu konkurznemu premoženju spadajoče zaloge blaga, obstoječe iz kolonijalnega, barvnega in tvarinskega blaga, spirita in spirituoznih tekočin in vina, in raznih drugih v ta strok spadajočih reči, kakor dotičnih štacunskih priprav v štacunskem prostoru v Florjanovih ulicah šte. 68. Ljubljana dne 20. julija 1873.

Oskrbišтво

E. Blažičeve konkurzne mase.

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za katere firma prodajalec ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo, **dokaz najstrogejšje solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cvetlicami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboje in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste kreno-časomerne ure, najfinije v ognji pozlačene samo 12 gld. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljše delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zahtiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinije gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalnim kašipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikelnja v pravem, čistim talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove faze, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato verižico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinijejša v ognji pozlačena srebrna kronometerna ura z dvojnimi pokrovom, najfinije emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinijejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z najfinijejšo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi pokrovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar drugega razglašene ure **ceneje**.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1½, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzette ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzette na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visocini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

(176—2)

Tucl.

22. julija.

Evropa: Feter iz Dunaja. — Rindoni iz Aleksandrije. — Geulvizer iz Maribora. — Nalote Liepi.

Pri Elefantu: Tahini, pl. Schmerling, Rubič iz Dunaja. — Wies, Spribal iz Lijona. — Marija Weler iz Celovca. — Kane, Švare iz Grada. — Musina z gospe, pl. Helt, Stonič, Gospa Moseti s 3 hčrami iz Trsta. — Jos. Stonič iz Kočevja. — Midrel iz Češkega.

Pri Malič: — pl. Leitner iz Laških toplic. — Vencel iz Kamnika. — Gridi, Gunkel iz Dunaja. — Leierer iz Celovca. — Sartori iz Zidanega mosta. — Gspđena. Zenkovič iz Reke.

Pri Zamorei: Fabiani z gospe iz Grada. — Doboviček, Casalotti iz Trsta. — Vogel iz Regensburga. — Lehner iz Amberga. — Galiper iz Celja. — Ušenjenik iz Loke.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Epileptičen krč ali božjast

zdravi pismeno poseben zdravnik za božjast **Dr. O. Killisch**, Berlin, Louisenstrasse 45. (255—79)

Pričujoče ima črez tisoč bolnikov v ozdravljenji.